

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov. Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri, večerno pa ob 7. uri. O ponedeljkih izhaja prvo izdanje ob 1 uri pop.

Naročnina znaša:

Obe izdanji na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdanje „ 12.—
Za pol leta, četrta leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske popoldanske številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

GLASILO

POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

Stane 4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglaš

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi i. t. d. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fra'n Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinosti“ v Trstu.

Novejše vesti.

Washington 17. Senat je nadaljeval razpravo o resoluciji večine komisije za vnanje stvari. Bilo je navdušenih govorov. Nekateri senatorji so govorili v prilog miru. Dostavek senatorja Turpije, da se pripozna republika na Kubi, je bil vsprejet 51 glasi proti 37, in potem vsa resolucija s tem dostavkom vredi s 67 glasovi proti 21.

Rim 17. Ker resolucija, vsprejeta v senatu, ne soglaša z ono vsprejeto v hiši reprezentantov, treba, da se izvoli komisija iz obeh zbornic, ki naj se posvetuje in predloži stvar zopet zbornicama.

Pariz 17. Iz Madrida javljajo, da je ministarstvo za notranje stvari naložilo prefektu v Malagi, naj da zadoščenja amerikalnemu konzulu s tem, da da zapreti provzročitelje večerajšnjih izgrediv. Ko je oblast zopet razobešala grb, strgan večeraj z amerikalnega konzulata, je množica protestovala viharo. Izgredi v Malagi se nadaljujejo in redarji so morali večkrat rabiti orožje. Izgredniki so metali kamenje in je ranjenih toliko med redarji, kolikor med množico.

Havana 17. Generalu Blanco se je predstavila deputacija trgovcev, ki mu je zagotovila najizdatnejšo pomoč v slučaju vojne.

Dunaj 17. Glasom informacij poslanstva španjskega je pričakovati, da se v torek napove vojna.

Madrid 16. Brzjavke s Kube pripovedujejo, da imovitejši ljudje beže z otoka. Vsi odhajajoči parniki so polni takih begunov.

General Blanco je sklical vse generale na posvetovanje za določitev načrta, kako braniti otok.

London 16. Iz Washingtona javljajo, da so zastopniki velevalsti ozlovoljeni radi vedenja vlade Zjedinjenih držav, ki dela toli usodne sklepe v trenutku, ko se trudijo vse vlasti, da bi ohranile mir.

Madrid 16. Španjska vlada je razglasila manifest, s katerim opozarja, da je strogo prepovedano

priobčevati vesti o gibanju vojske in brodovja. Vlada pozivlje novinstvo, naj se ne bavi več s tem predmetom.

Pariz 16. Iz Malage javljajo: Po mestu je hodilo več grušč demonstrantov, ki so vsklikali različno. Dospevši pred konzulat Zjedinjenih držav so manifestanti metali kamenje na istega. Jeden izmed njih je splezal po lestvici in je strgal doli amerikalnski grb, katerega so vlačili potem po ulicah. Prefekt je došel na lice mesta in je pozval manifestante, naj bodo mirni. Po ulicah stražijo orožniki. Tu vlada velikansko razburjenje.

Kadiks 16. Dijaki so hoteli prirediti sinoči pojav. Policija je zabranila to in je zaprla dve osebi. Konzulat Zjedinjenih držav straži policija.

Novi sodni pravilni red in novi civilni pravilni red.

I.

S 1. januarjem t. l. uvedel se je za naša sodišča nov civilni pravilni red z eksekucijskim redom in nov sodni pravilni red. Mi smo omenili to le na kratko v našem listu, ne da bi se bili vpuščali v podrobno kritiko novih zakonov, akoravno se je v drugih javnih listih mnogo pisalo pro in contra. Čakali smo, da prej vidimo, kakova je vrednost novih zakonov v praksi in kakó delujejo.

Sedaj so minoli že trije meseci, odkar so isti stopili v veljavo, in toliko sodniki in odvetniki, kolikor tudi ljudstvo so imeli priložnosti, seznanjati se z novo pravdo in z novim sodnim poslovanjem. Sodbe o dobroti novih zakonov pa so jako različne; mej tem namreč, ko jih uradniki zelo hvalijo v vladnih in oficijoznih listih, čujejo se iz neodvisnih krogov jako rezke kritike. Mi se nočemo tukaj spuščati v ta, sicer jako zanimljivi spor, ker so za taka teore-

tična razpravljanja vendar bolj pripravi strokovni listi, temveč objaviti hočemo le nekoliko glasov in pritožeb, ki nam dohajajo skoraj vsaki dan o sodnem poslovanju na Primorskem po uvedanju novih zakonov.

Upravičeni smo v to tem bolj, ker so se od vladne strani povdarjale o vsaki priložnosti velike prednosti novih zakonov ter so nam zatrjevali v listih in v oficijelnih govorih, da nastopi sedaj nova era v sodnem življenju, a zlasti, da se praviceželnim strankam omogoči v mnogo krajšem času in z manjšimi stroški do zaželenega cilja, nego je bilo to prej mogoče.

Da so tudi v tem slučaju dejstva ostala daleko za obljubami in pričakovanji, poučila nas je že dosedanja praksa.

Predno pa spregovorimo o zakonih samih, bavit se nam je nekoliko tudi s sodnim osebjem samim, kajti v novi pravdi ima sodnik veliko važnejšo in težavnejšo nalogo, nego jo je imel v stari pravdi, kjer je lahko tudi manj sposoben sodnik relativno dobro reševal pravde, ker jih je lahko mesece in mesece študiral z vso komoditeto in v odsotnosti strank. Sedaj pa mora ne samo vso pravdo sam voditi, temveč mora tudi v navzočnosti strank takoj po dovršeni razpravi, večkrat po jako živahni debati, razglasiti razsodbo in reševati najtežavnejša juridična in dejanska vprašanja. Naravno je, da mora vsled tega imeti sodnik ne samo mnogo energije, temveč tudi precej mnogo juridičnega znanja. Mi si ne upamo izreči v tem oziru kako sodbo o primorskih sodnikih, mej katerimi se nahaja mnogo mož, ki so dika in ponos svojemu stanu, to pa moramo vendar konstatovati, da se je o priložnosti imenovanj poklicalo ravno v Trst na više stopinje ljudij, ki se jih je bilo pustilo skozi mnogo let služiti v jako skromnih službah na kakem oddaljenem okrajnem sodišču, in ki so bili tudi toliko skromni, da si sami niso več pričako-

Ta napev se je najbolj strinjal s pesmijo Nemeev.

Kako dolgo je trajala, ni pomnil. Sprebudili so ga iz zamišljenosti novi kriki: »hoch!« in »hura!« tolpe, zbrane pri vozu s sodčekom, kjer je Vilhelm Hamer že razdajal gostom steklenice piva. Andrejček je zapazil v tolpi bronasto suknjico učitejeve hčerke ter je počasi stopal bliže.

Tu so ga zapazili takoj. Zagledal ga je neki mlad Nemeec ter ga pokazal drugim. Drugi mu je zbil klobuk v glave, tretji ga pahnil v sredo gnuječe in tako so ga sredi ogromnega smeha podajali drug drugemu. Fant, premočen, povaljen v pesku, bos, v hodnikovi srjači, je izgledal kakor strašilo. Nakrat je prišel ob zavest ter se vrtel med Nemei kakor oblatena žoga. Med tem se je nakrat srečal s sivimi očmi učiteljeve hčerke in besna krepost se je sprebudila v njem. Sunil je z nogo jednega tesarja, pograbil za jopič zidarja, kakor mlad junec butnil z glavo v trebuh starega Hamera in ko se je okrog njega naredilo nekoliko prostora, je stal s stisnjenimi pestmi, gledaje, kam bi se zaletel, da bi si naredil svobodno pot.

(Prizdž žc.)

PODLISTEK.

79

PREDNJA STRAŽA.

ROMAN.

Poljski spisal Boleslav Prus. Poslov. Podravskei.

Andrejček, prebrodivši reko, se je okopal v vodi do pasu, zmočil si klobuk in rokav od srjace ter se povaljal v na brežnem pesku, toda, dasiravno ga je zeblo in je bil moker, vendar se ni zmenil za to, baveči se z novim prizorom.

»Čemu hodijo tako okrog griča in prepevajo?« si je mislil. »Gotovo hoté odgnati hudobo, da bi jim ne lazila v hiše. Ker pa, kakor navadno, Švabi nimajo zelišč, niti blagoslovljene krede, torej zabijajo na voglih polja v zemljo hrastove kole. Nu, da je hrastov kol primernejši za zlodja, nego kreda, to je gotovo . . . A nemara tako začarajo mesto«, je dodal čez nekaj časa, »da jim koča kar čez noč samo izraste? . . . Tako pa je zapodil to misel kakor neprimerno resnici. Bilo mu je vendar že petnajst let, torej je znal, da kože ni moči postaviti s petjem, marveč da jo je treba zgraditi.

Zbodla ga je v oči tudi razlika v obnašanju Nemeev. Prepevali ter hodili so po polju, spodtika-joči se na neravnem svetu, so le nekateri starei,

ženske in otroci. Mlajši tesarji in zidarji pa so stali, zbrani v dve tolpi, na griču, glasno se smejajoči in puhajoči iz pip. Enkrat so celo zakrivilili, da se je vstavila procesija. Ko je namreč Vilhelm Hamer, ki je imel opraviti pri sodčeku piva, dvignil kvisku steklenico, so mlajši zakričali »hoch!« in »hura!« Stari Hamer se je ogledal, bolni učitelj pa jim je zagrozil z roko.

Polagoma se je procesija toliko približala Andrejčku, da je že razločil piskajoče glasove otrok, kričanje starih žensk in bas Hamerov. In evo, sredi tega nesoglasja je začul čuden, čist, zvoneč ter neizrekljivo ganljiv glas. Sree je strepetalo v njem. V njegovi domišljiji so se ti glasovi spremenili v slike in zdelo se mu je, da nad mlado travo in posušenim kokoljem vidi samo jedno drevo — jokajočo vrbo.

Na to je še bolj pozorno ogledal tolpo ter razvidel, da tako prepeva učiteljeva, hči katero je videl prvokrat, ko je na vozičku vozila očeta. Danes pa je njen glas tako prevzel fantovo dušo, da je polagoma pozabil na vse. Izpred oči mu je zginito polje, Nemei, kupi tramov in kamenja, ostal je samo oni glas, napolnujoči prostranstvo. Nekaj mu je trepetalo v prsih, hotel je tudi peti ter začel poluglasno:

„Veseli dan nam je nastal,
Kristus je od mrtvih vstal . . .“

vali povišanja. Sedaj pa morajo voditi po 15, 20 od 25 razprav na dan ljudje, katerim so mnogo-vrstne in mnogolične razmere takega mesta, kakor je Trst z njegovo okolico, bližnjo in daljnjo, popolnoma tuje, katerim delajo novi in — stari zakoni mnogo težav (saj so nekateri mej njimi do sedaj poslovali skoraj le kakor kazenski sodniki) in ki naposed tudi ne poznajo deželnih jezikov.

Tu se moramo malo zaustaviti. Pritožbe radi preziranja jezikovne ravnopravnosti na Primorskem od strani e. kr. uradov so na dnevnem redu, vendar moramo tu priznati, da je bilo vsaj v Trstu v zadnjem času pred novimi zakoni boljše za nas Slovence, nego je sedaj. Do novega leta smo imeli na pr. na preturi sodnico, ki je bila v prvi vrsti namenjena naši okolici in kjer so se na slovenske tožbe pravde razpravljale v slovenskem jeziku. Tudi zapuščinske razprave (ventilacije) s slovenskimi strankami so se vršile v tem jeziku. Po novem letu pa je to izginilo skoraj popolnoma in v zadnjem času smo prišli do tega, da ni na e. kr. okrajnem sodišču niti enega samostalnega sodnika, ki bi znal zapisati bodisi tudi najkrajši stavek v pravilni slovenščini. Posledica tega je, da se vršijo ne samo vse zapuščinske razprave tudi s slovenskimi strankami edino v laškem jeziku, temveč da se sestavljajo v tem jeziku tudi razpravni zapisniki v slovenskih pravih. To je ne samo nezakonito in krivično, temveč tudi zelo poniževalno za slovenske stranke in njihove zastopnike, ker so ti poslednji prisiljeni posluševati se tujega jezika, da jih sodnik razume, kar pa je v mnogih in premnogih slučajih skrajno neprijetno za slovensko stranko, ki ima brez dvoma največji interes doznati, kaj se govori pred sodnikom v njeni pravdi.

Da vladajo slične in še huje razmere tudi po Istri, to skoraj niti ni treba povdarjati še posebno. Saj je znano, da je po Istri le jako malo sodnikov, ki razumejo hrvaški jezik. Po stari proceduri ni neznanje narodovega jezika toliko oviralo poslovanja, ker so bile stranke prisiljene posluševati se odvjetnikov, ki so seveda (izvzemši naše rojake) pisali le laški. Sedaj pa, ko se vrši vsa razprava ustneno pred sodnikom, moral bi ta popolnoma umeti jezik pravdajočih se strank, ker je sicer nemogoče, da sodi v stvarih, ki jih niti ni razumel.

Je-li tako stanje justice primerno in spodobno za moderno državo, kakor hoče biti naša država, to vprašanje rešiti prepuščamo višim sodnim in upravnim oblastvom.

Politični pregled.

K položaju. Pojutrnjim, v sredo, se snide zopet državno zbor pod vso težo jezikovnega vprašanja. To vprašanje tišči vse druge skrbi ob tla s tako silo, da niti misliti ni na to, da bi poslanska zbornica mogla misliti na kaj drugega, nego na — jezikovno vprašanje. To vprašanje pa je postalo kolobar, iz katerega ni izhoda ob sedanjem razburjenju. Brez pravičnega rešenja tega vprašanja se ne more poleči razburjenje, a da pravičnega rešenja ne moremo priti, ker Nemei — nočejo!! In če je morda tudi takih mož v nemškem taboru, ki bi želeli v svojim sreč, da se pomirijo nekoliko duhovi in strasti, pa nimajo toliko srčnosti, da bi to svojo željo podkrepili krepko besedo in odločnim dejanjem.

Tip takih omahljiveev je tudi tako zvana nemška ljudska stranka. Proganjena od glasovitega Schönererja in njegovih agitatorskih oprod je izdala ravnokar neko dolgo izjavo v svoje opravičenje. Meniti bi bilo — kar bi bilo le naravno —, da so se gospodje odločno postavili po robu svojemu preganjalecu. Kaj še — komplimente mu delajo in proslavljajo velike zasluge Schönererjeve za nemštvo v sedanjih borbi. In končno mu prisegajo, da store vse, kar bode hotel on, vitez Schönerer. Na ta način mora seveda naraščati šovinizem med Nemei. In čim večji je ta, tem manjša je nada, da se reši jezikovno vprašanje, da se prične redno parlamentarno delovanje. Neka dunajska brzojavka pravi sicer, da v predstojajočih razpravah o jezikovnem vprašanju pada vlada jako važnih izjav. Mi Slovani se moramo vsikdar le bati, kadar vlada pripravlja »važnih izjav« v naših prepirih z Nemei, kajti najstarejši ljudje se ne spominjajo, da bi bil takim »važnim izjavam« kedaj še ta namen, da bi

pomirile — nas! Tako utegne biti tudi v tem slučaju. S tem pa nimalo nismo hoteli reči, da se bodo Nemei kazali zadovoljne z izjavami vlade. Tega, kar hočejo Nemei, jim ne bode mogla dati nobena vlada, ako noče pahniti države v grozne notranje borbe. In da si tudi grof Thun ne bode upal tega, kažejo zatrdila v oficijoznih glasilih, da vlada ni od daleč ne misli na odpravo jezikovnih naredeb. Po izjavah v istih listih pa je soditi, da se vlada res pripravlja na neke izjave, kajti oblasti na Češkem so dobile nalog, da predložijo statističnih podatkov o uradnikih, ki so zmožni češkega in nemškega jezika, in o onih, ki so večji le nemščini! Ali kaj pomagajo vsa statistika in vsi podatki in vse »važne izjave«, če pa Nemei — nočejo. Kako malo resnosti je sploh sedaj v vsem nastopanju Nemeev! Pred so kričali proti jezikovnim naredbam, češ: mi hočemo, da se jezikovno vprašanje reši potom zakona, a sedaj, ko vlada res sili na tako rešenje, pa je že čuti nemškonacijonalnih glasov, da ta način rešenja bi bil še nevarnejši za Nemece, nego pa naredbe!! To je tako, kakor so postopali naši Italijani: pred so kričali po laških propovednikih, a potem, ko so dobili takega propovednika, so demonstrovali proti njemu in so mu tako rekoč s kamenjem zamašili usta.

Vidimo torej, da ni baš prijetno obzorje, ki se spenja nad Thunom in njegovimi prizadevanji.

Krizi?! Krizi?! Da, kar o dvojni krizi govore večerajšnji dunajski listi. Ne da bi bili že nastopili ti krizi, ali neka znamenja da se pojavljajo, kakoršna so navadna, kadar se kakemu ministerstvu maja stol.

Ljudje šepčejo o krizi v avstrijskem ministerstvu in v ministerstvu za vnanje stvari! Povod krizljanju v avstrijskem ministerstvu da tiči v Budimpešti, drugi krizi pa da je vir nekje drugje — više!

V Budimpešti da so postali vladni krogi zopet nestrpni radi obnovljenja pogodbe in baron Banffy da je grofu Thunu zopet stavil termin, do katerega naj bi se to vprašanje rešilo ustavnim potom!! Ti ljubi Bog: avstrijski parlament naj bi ob sedanjih odnošajih v določenem terminu rešil tako nalogo, kakoršna je obnovljenje pogodbe z Ogersko! Tu zahteva ogerski baron Banffy od avstrijskega grofa Thuna nečesa, v kar bi trebal moči čarovnika! Grof Thun pa ni čarovnik! Brez nade do rešenja proračuna, brez nade do obnovljenja državnopravnega razmerja med obema polovicama, brez nade do kakega parlamentarnega delovanja sploh, ob dejstvu torej, da najvažnejše stvari vise nekako v zraku — je-li se je čuditi, da si ljudje šepetajo o krizi?! Ne, ni se čuditi, kajti do krize mora priti prav kmalu, ako..... Da, tu stojimo zopet pred vprašanjem, s katerim smo se bavili v članku minole sobote: ako grof Thun ni že pripravljen na to, da bode reševal vse te stvari brez parlamenta! Ali tudi v to kočljivo vprašanje se meša drugo, novo, nič manj važno vprašanje: ali pritrdi Madjari takemu rešenju brez parlamenta? In tako bi se dale nadalje plesti kombinacije, ob katerih bi se čudili vedno manj, da ljudje slutijo v zraku nekaj, kar je podobno krizi!!

Povoda krizi v ministerstvu za vnanje stvari smo rekli — iščejo ljudje više gori. Grofu Goluhovskemu da je izpodjedlo stol vodovje spora med Španjko in Ameriko. Tu bi videli torej, kako večjih daljnji vzroki provzročajo bližnjih učinkov. Grof Goluhovski da je bil — tako pripovedujejo oni, ki napovedujejo krizo — proti temu, da bi Avstro-Ogerska posredovala v gori omenjenem sporu in da se ni menil za to, da je sedanja kraljica regentinja hči avstrijske hiše!! A z najvišjega mesta se je posredovalo vendar, ne mené se, a! prav za prav: ukljub menenju voditelja naše vnanje politike! To bi bilo seveda — ako je resnično — tako podobno nezaupnici od najviše strani, da bi bilo le čudno, ako bi grof Goluhovski ne izvajal posledic, ki se mu ponujajo same po sebi.

Koliko da je resnice na govoricah o tej dvojni krizi, tega ni možno kontrolirati, ali dim vidimo, in kjer je veliko dima, je po navadi tudi nekaj ognja.

Revizija vojniga zakona. — Povedali smo že, da skoro — z dnem 11. aprila 1899 — steče 10 letna doba vojnega zakona. Za revizijo mora vlada že to jesen predložiti dotični zakonski načrt. Povedali smo že tudi, da se število novincev, ki se imajo nabrati vsako leto, pomnoži, in sicer v

razmerju, kakor se je pomnožilo število prebivalstva. — Tem povodom graja dunajska »Reichswehr« naš vojni zakon, po katerem odloča žrebanje, torej slepi slučaj, ali pride kdo v vojske, ki je sicer popolnoma sposoben za to. Tako se dogaja, da ostaja doma, oziroma, da je uvrščen le v dopolnilno rezervo marsikdo, za katerega ne govore nikaki posebni oziri, dočim mora služiti marsikdo, za katerega osvobojenje govore uprav oni oziri, ki bi morali biti jedino odločilni: gospodarski in človekoljubni! Tudi v slučaju vojne odloča žreb, goli slučaj, da na tisoče mladih neoženjenih rezervnikov ostaja doma in se rabijo še le pozneje v popolnjenje, dočim morajo takoj v vojno stareji vojaki in glavarji družin. Tak zistem ni pravičen. Zato zahteva rečeni dunajski list, da naj se vojni zakon povodom sedanje revizije zboljša v tem zmislu, da se odpravi žrebanje in da naj bodo za uvrščenje v dopolnilno rezervo odslej odločilni le človekoljubni in gospodarski momenti.

Potrebna sprememba. »Pester Lloyd« javlja, da je dosedanji poveljnik pristanišča v Pulju, admiral Pittner, zaprosil za umirovljenje. Naslednikom bar. Pittnerja je baje določen kontre-admiral Hinke.

Ta vest je vzbudila v nas raznih ne ravno prijetnih sgominov in misli nam letajo od Pulja do — Rovinja. Kdor pozna odnošaje, ta nas ume; za vse druge pa, ki niso posvečeni v razne tajnosti in katerim ni poznano razmerje, ki je po volji barona Pittnerja vladalo med odločujočimi mornariškimi krogi — povdarjamo: odločujočimi, kajti večina ostalih členov naše vojne mornarice je čisto skrbno zmajevala z glavo radi razmer v Pulju — hočemo povdariti le dvojno: da je taka sprememba na poveljništvu vojnega pristanišča v Pulju nujno potrebna in da z naslednikom bi smeli biti zadovoljni vsi oni, ki mislijo — prav!!

Kontreadmiral je sicer poznan kakor izredno strog mož, ali njegova strogost je vsikdar strogost — pravičnega! In takih mož trebamo ne le v Pulju, ampak po vsem Primorskem; drugače ne pridemo nikdar do normalnih odnošajev.

Domače vesti.

Slovenskih konferene — ne bo! Ta vest, ki se je raznesla večeraj po bliskovo po vsem mestu, nas ni presenetila ni malo. Kakor hitro smo izvedeli minole sobote, da so zaustavljene italijanske konference pri sv. Antonu novem, bili so računi za nas jasni. Od hipa do hipa smo pričakovali vesti, da tudi slovenskih konferene pri svetem Jakobu — ne bo! Logika stvari je zahtevala tako. Treba le umeti kavzavno zvezo med konferencami pri sv. Antonu novem in onimi pri sv. Jakobu, treba poznati le genesis, početek, gonje zoper italijanske konference pri Sv. Antonu novem vsaj z ozirom na one motive, ki so bili odločilni na magistratu in tržaškemu židovstvu, treba vedeti namreč, da so potem morale pasti tudi slovenske propovedi! V isti hip, ko je terorizem zmagal na prvi poziciji, je bila zgubljena tudi druga — into tembolj, ker je bila borba zoper prvo pozicijo — kakor že rečeno — le manevar, a porušenje druge glavni in končni cilj. Slep bi moral biti oni, ki ne bi videli, da so Židje preko svetega Antona novega hoteli priti do cerkve svetega Jakoba. In prišli so in zmagali so. Tako smo prišli Slovenci tržaški na nov stacijon svojega križevega pota, svojega trpljenja in svoje borbe za svoje pravo za svojo svobodo! Izpiti nam je bilo zopet kelih pelina, skeleča bôl razjeda naša srea, ali duh nam ni uklonjen — — — — — saj je tudi Kristus zopet ustal, da-si so mu — Židje navalili kamen na grob, meneči, da so ga tako pokopali za vedno! Zgodovina vstajenja našega Odrešenika nam pravi, da pride slednjič vstajenja dan — tudi nam!!

Dopolnilne občinske volitve v Trstu. — V II. volilnem razredu je bilo popolniti jedno mesto. Progressoveci so postavili kandidatom Antona Suttina, radom dalmatinskega Hrvata. Zlasti ta volitev je dokazala zopet, da vsemožnost progressovska je vendar-le jela ginevati. Vzrok takega lenjenja nizdolu je že dejstvo, da se je od 2846 volilcev udeležilo volitve le 663, a koliko presenečenje za progressovce je bilo to, da še od teh je le neznatna večina volila oficijelnega kandidata, in je protikandidat, postavljen čisto na tihem, brez vsake

vidne agitacije dobil 265 glasov, 10 listkov je bilo praznih in 8 glasov se je cepilo. Suttina je torej dobil le 370 glasov. »Piccolo« imenuje to »doloroso spettacolo di una piccola battaglia?«

Beg na Acquedotto. O dogodkih na Acquedotto minolega petka zvečer nam piše očevidec:

Minolega petka sem se vračal od godbe domov ob 1/2 10 uri po ulici Acquedotto. Tam je bilo nagromodenega veliko število ljudstva in sicer pred ital. konzulatom. Kričali so: Evviva Italia; Fora il vescovo!

Nekoliko podčastnikov je prišlo v ta hip po drevo v gori, ki so srečno prodrli skozi množico. Pred konzulatom so videli, kako se je mučilo 5 redarjev, da bi sabljami razgnali množico. Ljudje pa kame-njem nanje. Ko so redarji zagledali podčastnike, pritekel je k poslednjim g. pol. inspektor Hussak s prošnjo, naj pomagajo, ker redarji sami ne morejo ničesar opraviti proti toliki množici. V tisti trenotek je kamen zadel jednega redarjev tako, da je isti moral hiteti na zdravniško postajo. Ostali so torej le štirje redarji, vstevši inspektorja. Ko so videli podčastniki, da so redarji v resnici skoro v smrtni nevarnosti, potegnili so svoje sablje, kar je toliko uplivalo na vso to množico — kaeih 6000 ljudij —, da so v prvi hip kar osupnili in potem pa začeli bežati tako, da so kar padali jeden čez drugega in ni ga bilo več čuti ni klica »Evviva Italia« in tudi ne »Fora i schavi!« Kura, ki so jo aplieirali vrli podčastniki, je bila torej radikalna in je dosegla popolen uspeh: v malo minutah je bil izpraznjen Acquedotto. Med tem pa so redarji aretirali jednega za drugim vse one, ki so se zoper-stavljali.

Komičen intermezzo v tem boju je bil naslednji. Jeden laških junakov, kateremu so se posebno hlače tresle, se je jel predstavljati jednemu podčastnikov v nemškem jeziku: Ich bin ein Beamte... Podčastnik pa ga je zavrnil: »Wenn sie ein Beamte sind, so sollten Sie sich schämen, dass sie sich in solcher Gesellschaft befinden...« Ali glej, tu je tega namišljenega uradnika hkratu popustila vsa nemščina in jel je jecljati: No capišo coša che la mi diže! Podčastnik na to: Te pa vsekam po — slovenski! In na tleh se je valjal laški epigon junakov od Aba Garime!! Res, vse je bilo kakor v Afriki, le Baratierija je manjkalo.

No, ker sem že pri mizi, dovolite, da rečem jedno tudi »Piccolu«. Ta šleva je čenčalo, kako surovo da so se vedli rečeni podčastniki! Ali meni ta šema mar, da bodo v avstrijskem Trstu, na slovenskih tleh, v katoliškem mestu, avstrijski slovenski in katoliški podčastniki z glace-rokavicami prijemali ljudi, ki mečejo kamenja na one c. kr. organe, ki ne delajo drugega, nego vrše svojo dolžnost? Mar meni ta novinarska šema, da more svoje dolžnosti zavedajoči se in pravo zvestobo do svojega cesarja nadahneni podčastnik ostati hladni in miren, ko grda druhal na avstrijskih tleh kriči »Evviva Italia« in to še — da je bila antipatrijotična demonstracija tem huja — pred italijanskem konzulatom in razoglavji?! A ne le kakor zvesti vojaki in dobri patrijotje, ampak tudi kakor verni sinove vere — pa tudi kakor ljudje usmiljenim srecem v prsih, so morali dotični podčastniki poseči vmes in rešiti svojega bližnjega iz smrtne nevarnosti pred zdvijano druhaljo!

»Piccolo« pravi tudi, da so bili podčastniki pijani? Čudno to, da je kakih 6 »pijanih« podčastnikov podilo pred seboj tisoče treznih polentarjev, a največje čudo je to, da so pijani podčastniki vrlo trdno stali na svojih nogah, a mnogokateri junak Baratierijevega kroja se je — valjal po tleh!!

Da, to laško junaštvo je povsodi jednako: iz zaplota s kamenjem ali pa, kadar jih je na tisoče proti dvem, trem, takrat so junaki in demonst-rujejo na veleizdajski način; čim pa se je pokazalo le nekoliko nevarnosti, tedaj pa beže in pre-takajo drugi dan solze po »Piccolu« in tožijo, kako surovi so avstrijski vojaki! Le ljudstvo, ki degenerira od dne do dne, more biti tako!

Sedaj jih menda poznate vsi! Pišejo nam: Že v početku socialističnega gibanja v Trstu sem opazil, da so Učekar in tovariši vse preveč navdušeni za »Piccolove« idejale, da bi mogli kedaj postati resnično »mejnarođni«. Jaz sem zasledoval in opazoval rečenega gospoda, ko je bil tukajšnji socializem še v povojih. Dolgo mi ni šlo v glavo,

kako da bita, sicer kranjski sin, mogel zatajiti progresovska čustva, ki so ga navdajala v prejšnjih časih?! Priznati moram, da je bil došel čas, ko sem se bil malone prepričal o njegovi in njega tovarišev »mejnarođnosti«, toda danes sem spet stari neverni Tomaž in to za — vedno! Dokler sem videl te dni navadne težake in rokodelce, kako se rinejo v cerkev Sv. Antona novega, sem si mislil, da so to slabo poučeni reveži. Drugače pa sem sodil, ko sem opazil Učekarja samega na vratih iste cerkve, kako se je ril in pehal hotè priti notri. Mislil sem si: ako demonstrujejo židje in iredentovei, imajo za to svojih vzrokov. Oni demonstrujejo le proti nam Slovanom, samo da porabljaajo v to cerkveno pretvezo. Ali kaj je obsenčilo mejna-rodne (?) socialiste, da hodijo v žerjavico po ko-stanj za židovske kapitaliste?! To mi ni bilo jasno vsaj na prvi hip ne. Ko se je pa razvila stvar (hvala Bogu!), opaziti je moral vsaki slepec, da mej židi in socialisti ni več ni naj-manje razlike!!

Sedaj jih poznamo popolnoma, sedaj nam ne bodo trobili več, da demokratični socializem in njega voditelji so mejnarođni, ali drugače rečeno: da nam Slovanom v narodnem pogledu niso nasprotni! Zvezali so se v eno skupino ter nasto-pali prav po — kanibalsko. Nam in našim bratom okoličanom so očitali (Hortis ima besedo), da je kamen naše narodno orožje!! Nas so razupivali za divjake, toda prvi »rekord« gre sedaj njim, česar menda ne bodo hoteli tajiti?!

Naši so (ogorčeni po progressovskih slepari-jah) lani res rabili kamen, ali pobijali so le okna izdajcem, med tem ko ste vi rabili kamenje, da ste pobijali žnjim može, ki so postavljeni v varstvo vaše in vašega imetja. Vi, združeni iredentovei in socialisti, ste merili na one može, ker so oni ce-sarsko kraljevi stražarji, česar bi pa gotovo ne bili storili nikdar, da so bili na istem mestu: mestni stražarji. Čegavo narodno orožje je torej kamen?!

Že se izgovarjate eden na drugega. Liberalci pravite namreč, da so metali kamenje socialisti, poslednji pa trde, da so metali liberalci! Toda za-stonj vam vsaki izgovor, ker sedaj niti ni več so-cijalistov, ampak sedaj ste vsi ukup sami — ita-lianissimi!

Ko mi je ob času zadnjih sleparskih volitev rekel nekdo, da bode glasoval za Učekarja, rekel sem mu v obraz: »izdajalec svojega rodu«, kar ga je užalilo in potem — poboljšalo!

Sedaj pa pravim vsem vam slovenskim možem: Ako vas je še kaj, ki drvite za socialisti, tedaj ste vsi izdajalci naroda slovenskega in slovenske domovine!

Da pa ne bode nesporazumljenja, izjaviti moram, da, kolikor sem mogel opazovati jaz, nisem opazil niti enega naših mož mej demonstrujočo množico. Saj pa je tudi nemogoče, da bi naš člo-vek hodil kričat »evviva« italijanskemu konzulu! To more storiti iz slovenskih vrst le kak izmeček najnižje vrste, ali pa židovski — plačaneč!

Poročevalce.

Koncert ljubljanskih umetnikov minole sobote se je izvršil sijajno. Obljubljeno nam je ob-širneje strokovnjaško poročilo.

Pevsko društvo „Zarja“ v Rojanu priredi, kakor že objavljeno, v nedeljo dne 24. t. m. ve-liko veselico s petjem, tamburanjem in igro v pro-storih »Narodnega doma« v Barkovljah. Ta pro-stor se je izbral radi tega, ker v Rojanu samem ni nobenega pripravnega prostora. Natančnejši program se prijavi te dni.

Za družine zaprtih Barkovljanov je nabral na Velikonočno nedeljo »Narodni eksekutor« 8 kren, katere razdele barkovljanski prvaki med družine zaprtih.

Popolno nepoznanje naših razmer in vzro-kov, ki gonijo naše dogodke, je pokazal »Slov. Narod« v svoji brzojavki o izgrelih, ki so se vršili te dni v Trstu; ali pa moramo misliti, da mu je antiklerikalizem više, nego — naša borba za ekzi-steneco slovenskega življa na tej važni točki.

»Slov. Narod« piše: »Združeni agitaciji iredente in socialnih demokratov se je večerj zve-čer posrečilo, uprizoriti velikanske demonstracije, to pa toliko laglje, ker tudi nazmerne in mi-roljubne ljudi ni naredilo dobrega utisa, da ima jezuit don Pavissieh, kateri je sicer navdu-šen Italijan, svoje potitične propovedi v cerkvi«.

Mi nočemo nikomur jemati njegovega menenja in njegovih nazorov in prepuščamo vsakomur, naj išče svoje sreče, kakor se mu vidi najbolje in naj-primerneje. Zato se nočemo spuščati v nikako po-lemiko z ljubljanskim listom, ampak konstatujemo jednostavno:

da 95 % tržaških Slovencev ne misli tako, kakor je rečeno v tej brzojavki;

da odpošiljatelj »Narodove« brzojavke popol-noma prezira zahteve, kakor jih stavijo stvari same do Slovencev ozirom na potrebno taktiko,

da je v Trstu versko vprašanje tako tesno spojeno z narodnim, da niti ni možno ločiti jednega od drugega.

Ponavljamo še enkrat, da puščamo radi vsa-komur popolno svobodo v izjavljanju lastnih na-zorov; ali v slučaju, da so ti nazori v nasprotstvu s pogoji za naše — življenje, naj se ne čudi do-tičnik, da gredo njegova in naša pota daleč razsebi.

Socialni demokratje tržaški so imeli več-raj shod pri sv. Jakobu. Ker so poročila v dana-šnjih tržaških listih nejasna, hočemo počakati, da dobimo točnejih poročil od naših ljudij. Le toliko je razvidno iz »Piccola«, da so se govorniki zvi-jali na vse strani, da bi dokazali, da niso v zvezi z liberalci. Zborovanje da je bilo viharo.

Corrigendum iz Čičarije. V št. 48. »Edi-nosti« ste izpričevali »na podlagi uradnih informacij« mestni magistrat ljubljanski in »podanih zagoto-vili« tvrdke Sehellhammer & Schattera zaradi razpošiljanja srečk pod nemškim naslovom.

Temu nasproti Vas pozivljam, da dovolite malec prostora tudi meni, da konstatujem:

Vi ste priobčili prvo vest o tem, kolikor tr-dite v popravku, v 27. št. »Edinosti«, torej pri-četkom marca. A sredi aprila je poslal magistrat meni dva lista z nemškimi naslovi. Na jednom je moje krstno ime pisano italijan-sko. Na kuverti je tiskano na prvem mestu: »Magistrat der Landes-Hauptstadt Laibach«, a na drugem mestu »Magistrat deželneega stolnega mesta Ljubljane«. Na istima je tiskano tudi »N.ro«, ne pa »Št.«.

Prospekt je tiskan v obeh jezikih tako, da nima prednosti ni eden ni drugi. A v slovenskem se priporoča, nasloviti pošiljatve v Ljubljano (Laibach), v nemškem pa samo »Laibach« Kranj-sko (Krain).

Priložena je poštna naka nica (nemško-slo-venska), na kateri sta tiskana svota in naslov samo nemško in na odrezku tudi »C-Z«, kar menda znači »Conto-Zahl«.

Na srečkah je nemški tekst na prvem mestu t. j. desno odrezka, slovenski pa na drugem, t. j. levo od odrezka. Na srečkah tudi ni »št.«, nego samo »N.ro«.

Jaz sem vrnil vse vkup magistratu, dobivši od prijatelja trošek za poštnino, ki pa je prišel v račun za našo družbo sv. Cirila in Metoda.

Polletjske vesti. — Sinoči po polnoči so bili aretirani v ulici Solitario radi petja 19 letni M. K., komnosek iz Trsta, 21 letni Rihard Volpi, zidar iz Vidma, 26 letni C. N., dninar iz Trsta, 22 letni Verderber Josip, korač iz Trsta; radi razgrajanja 33 letni Z. Anton iz Postojne v ulici Sette Fontane ter radi pohajanja 33 letni Anton K., kmet iz Ospa.

Otroka je odložila. Kmetica M. Grželj, vra-čajoča se domov, je videla večerj v ulici Commerciale neko nepoznano žensko, ki je hitela z novorojenč-kom v naročju. Ker se jej ženska zdela jako sum-

ZALOGA POHIŠTVA

trrdke

Alessandro Levi Minzi v Trstu.

Via Riborgo 21 in Piazza vecchia 2.

Zaloga pohištva in tapetarij vseh slogov lastnega izdelka. Bogato skladišče ogledal, vsakovrstnih slik, žimnic in pogrinj. Na zahtevanje ilustrovan cenik zastonj in fran-ko. Naročeno blago se stavlja na parnik, ali na železniško postajo, ne da bi za to računil stroške.

ljiva, pohitela je v svojo hišo, da odloži koš, in je sledila potem dalje nepoznanki. Poslednja se je zatekla v pristavo Brunerjevo, kjer je pustila otroka na tleh in — zginila. Na upitje otrokovo se je zbralo več ljudi. Otrok je bil možkega spola in star kakke tri dni. Zavrt je bil v bel robeo, ki je nosil črko R; na glavi pa je imel otrok čepico z napisom F. E. Na robu je bil pritrjen listič, na katerem je bilo napisano, naj se otroka krsti iz milosti (Per grazia battezzarlo). Na lice mesta je došla komisija. Policija je zastopal oficijal Hassek, sodišče pa adjunkt Paecor. O nepoznanki ni nikakega svedu.

Loterijske številke izžrebane dne 16. t. m.
Dunaj: 64, 11, 51, 4, 83.
Gradec: 6, 32, 64, 13, 75.
Inomost: 84, 34, 68, 90, 3.

Različne vesti.

Dalmatinski Hrvatje so zgubili dvojce vrlih hrvatskih sinov. Te dni sta preminola dr. Lovro Monti in Vlaho vit. de Giulli. Obasta bila delavna in uneta rodoljuba. Monti je posebno deloval za slovo med Hrvatji in Srbi. Ostavil je svoto 40000 gld, za osnivanje poljedelske šole v Kninu. Bila jima zemljica lahka!

Junački čin deteta. V Parizu ob bregu reke Seine sta se igrala dečka brata, katerih jeden, 3 letni je zdrsnil v reko. Njega 7-letni bratec vrgel se je hipoma za njim v vodo, da ga reši. Ker ni mogel najti bratec je splaval zopet na breg. Koj na to pa se je pokazal mali bratec še jedenkrat iz vode. Starejši, zapazivši ga, se je zopet vrgel v vodo in takrat se mu je posrečilo ugrabiti brata za roko in mu rešiti tako življenje.

Novo pristanišče v Rusiji. Te dni razglašena postava dovoljuje 250.000 rubljev podpore za urejenje novega pristanišča »Port Katarina« v Lednem morju v provinci Arhangelsk, kamor bode premeščena tudi uprava okraja Kola.

„Pravo Slowian“ se bode zval novi list, ki prične izhajati v kratkem v Krakovem. Program mu bode: Zbližanje Čehov in Poljakov tudi na gospodarskem polju ter ojačenje slovanske vzajemnosti. Pozdravljamo Te!

Zadnje vesti.

Washington 17. Senat je vsprejel nadaljni dodatni predlog Davisa, ki pravi, da ni res, da bi hotele Združene države izvrševati suvereniteto, jurisdikcijo in kontrolo nad Kubo. Čim bode izvršeno pomirjenje, da hočejo prepustiti vlado in gospodstvo na otoku domačemu prebivalstvu.

Palermo 17. Crispi je zopet izvoljen poslancem z 1176 glasovi. Socialist Barbato je dobil 295 glasov.

Pariz 18. Kakor javlja »Journal«, je Zola uvrstil med svoje priče tudi kapitana Dreyfusa, ki biva kakor izgnanec na »Hudičevem otoku«.

London 18. Iz Carigrada javljajo, da Dgevad-paša odide s posebno nalogo v Peterburg v vprašanju guvernerja na Kreti in radi urejenja zastankov na vojni odškodnini. Isti odnese seboj mnogo bogatih darov za carja in carico.

Trgovinske vesti.

Budimpešta. Pšenica za sept. 9'82—9'84. Pšenica za spomlad 1898. 12'82. do 12'84. Oves za spomlad 7'15—7'20 Rž za spomlad 8'75 do 8'80. Koroza za maj-juni 1898. 5'43 do 5'45.

Pšenica: ponudbe in povpraševanja dobro. — Prodaja 25.000 meterskih stotov. Vreme: lepo.

Havre. Kava Santos good, average za april 34'50 za avgust 35'— frankov za 50 kgr.

Hamburg. Santos good average za mesec maj 28'25 za juli 28'75 za september 29'25 za december 29'75

Dunajska borza 18. aprila 1898.

	predčr.	danes
Državni dolg v papirju	101'90	101'85
„ „ v srebru	101'75	101'65
Avstrijska renta v zlatu	121'—	121'70
„ „ v ktonah	101'50	101'50
Kreditne akcije	353'35	352'90
London 10 Lsr	120'90	120'90
Napoleoni	9'55	9'55
20 mark	11'77	11'76
100 ital. lir	44'75	44'60

Viljelmov čaj

od Frana Wilhelm-a lekarnarja v Fünfkirchen
(Spodnje Avstrijsko)
pobiva se v vseh lekarnah. Paket stane 1 gld.

Pomladansko zdravljenje.

ZDRAVLJENJE KRVÍ

Čaj „Tisočerni cvet“ (Millefiori).

Čisti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim slučajem, če peče v želodcu, kakor proti slabemu prebavljanju in hemoroidam. — Jeden omot za ozdravljenje stane 50 nvč. ter se dobiva v odlikovani lekarni PRAXMARER „Al due Mori“ v TRSTU, veliki trg.

Tudi za 55 nvč. v markah dopošlje se franko.

Usojam si naznaniti slavnemu občinstvu, da sem zapričel v Trstu trgovino za

komisijonalno in špedicijsko poslovanje.

Naročila in sicer mala v pošiljkih po 5 kg, po pošti in od 30 kg naprej pa po železnici, izvrševal bom točno in ceno.

Razpošiljal bom razen kolonjalnega blaga tudi druge na trg spadajoče stvari, kakor: sadje, zelenjavo, ribe i. dr. Pečal se bom z razprodavanjem domačih pridelkov, s prijemanjem blaga v svoja skladišča, dajal na ista naplačila in posredoval dotično prodajo na korist lastnika.

Trgoval bom tudi z vinom na debelo. Sprejemam zastopstva trdnih — za konkurenco sposobnih — trdk in polagam za to kavejjo.

Nadejaje se, da se me sorojaki domislijo, ostajam odličnim spoštovanjem udani

Ernest Pegan,

v ulici S. Francesco št. 6.

Ženini in cenjene družine, ki rabijo trdno pohištvo in tapecarije,

naj ne zamudijo obiskati zalogo

Viljelma Dalla Torre v Trstu

v ulici Cordalnuoli št. 2, blizu trga S. Giovanni, kjer najdejo dobiček na vsem.

Moje pohištvo donese srečo.

Naznanilo !!

Podpisani naznanjam, da imam lastno zalogo in delavnico različnega obuvala v hiši ljudske šole nasproti cerkve sv. Petra, po domače »pri Pepetu Kraševcu«. Postrezam z vso točnostjo in po najnižjih cenah.

Sprejemam in izvršujem vsako naročbo na drobno in na debelo. Udani

Josip Stantič.

Krčma Ribarić.

Ulica Conti, za Holtom.

V moji krčmi prodajam črno kraško in dalmatinsko vino, belo vipavsko. Točl se tudi Dreherjevo pivo v sodčkih in buteljkah. Kuhinja je dobra. Postrežba točna. Prijateljem igre na kroglice stoji lep prostor na razpolago. Ker se zanašam, da me bode slavno slovensko občinstvo obiskovalo, se priporočam z udanostjo

Mihovil Ribarić,
krčmar.

Slovenci!

Podpisani je odprl svojo gostilno v ulici Molin grande št. 4, uprav nasproti javnega vrta, kjer se točijo pristna vipavska in istrska vina, kraški teran ter pivo v sodčkih in buteljkah. Postreže za izvrstno domačo kuhinjo in pravimi kranjskimi klobasami. Nadejaje se obilnega obiska od strani slovenskega občinstva beleži se udani

REP ANTON.

Mehanična delavnica

Josipa Matzenik & Karola Aite

Via S. Caterina št. 5

Via S. Caterina št. 5

vabi gg. kolesarje na ogled strojev, model 98, lastnega izdelka, iz najboljšega angleškega materijala; modeli elegantni, posneti po angleških in ameriških.

Gladek tok se jamči.

Popravljenja v tej stroki izvršujejo se točno in natančno. Prošnja pripadkov. — Lastna peč za nikliranje.

Svoji k svojim!

Slovenke! V ulici Stadion 20 je pekarija-prodajalnica, katera ima na prodaj vsako uro od 5. zjutraj do 10. zvečer sveži kruh po navadni ceni. Razprodajalec, krčmarjem, gostilničarjem in odjemalcem na debelo postreže se točno z odbitkom. Blago se donaja tudi na dom! Drži vsakovrstne moke za domače in fino pecivo, pastete, pristno-domače maslo, kranjske klobase, ciper, marsala, malaga in tamarindovec na drobno in debelo. Sprejema v peko, kar kdo želi! Priporoča se osobito slovenskim materam za pogosto obiskovanje, udani

Jakob Perhave, lastnik.

AITE & ZADNIK

V TRSTU,

via Nuova, vogel via S. Lazzaro 8.

TRGOVINA

TKANIN IN MODE.

Velika zaloga

moških in ženskih stof za vse letne sezone.

Velik izbor

plaht, zagrinjal ter vsakovrstnega perila.

Zaloga drobnarije za šivilje, krojače in kitničarke. — Veliki izbor perkala in satina v najnovejšem risanju.

Sprejemajo se naročila moških oblek in perila po meri.

CENE NIZKE.

Za mnogobrojni obisk se priporočata udana

AITE & ZADNIK.

Krčmarja

išče konsumno društvo v Borštu. Podrobnejši podatki se dobivajo pri predsedniku rečenega društva.

Jakob Klemenc, zaloga manufakturnega blaga

v Trstu, ulica sv. Antona št. 1.

priporoča častitim svojim odjemalcem svojo prodajnico, preskrbljeno z vsemi manufakturnimi predmeti, zvezano s krojačnico za gospode.

Sokolska obleka kompl. gld. 23.—

Havelok nepremočljiv od 10 do 16 gld.

Velik izbor

suknena in bombažna blaga za moške obleke, sraje iz žide, volne, lawn-tennis, platna itd., zapustnice, ovrtnikov, perila za moške, ovrtnile v vsih barvah in formah, nogovile, rut, jopce vseh vrst posebno za turiste in kolesarje, modnih predmetov, rokavice iz nilij in kože, dežnikov in solčnikov.

Povodom svečanosti jubileja Njegovega Velikanstva velik izbor narodnih in avstr. zastav, transparentov z avstrijskim orlom

po najnižjih cenah.

Na zahtevanje pošiljajo se uzorci vseh vrst z dotičnimi cenami, poštne prosto.

Prepričajte se,

da so moje potrebne priprave in

KOLESA

najbolje in pri vsem tem najceneje.

M. V. RUNDBAKIN NA DUNAJU

— II Gr. Pfarrgasse 25 —

Največja avstrijska razpošiljalna hiša posebnih koles.

Glavni katalog gratis in franco.